

Prerokbe zoré.

F. S. Finžgar.

*V tistih časih bo vsak človek svojega
tadla vesel.*
Naše prerokovanje.

Na binkoštno nedeljo se je nabralo pri Razdevšku tolikanj pivcev, kakor jih ni bilo toliko na tak praznik v mirnih časih. Mladine je bilo prav malo. Večina so bili možje krog petdesetih.

Tudi Matic je sedel med njimi in čudno sramežljivo je vrtel neprestano kozarec med prsti.

»Na dobro zdravje,« ga je sunil Marinček s komolcem in trčil zaeno ob njegov kozarec.

»To je pa vendar nekaj, da je celo tebe izbezal Lah iz brloga. Odkar imaš tako mlado ženo, te še ni bilo na izpregled.«

»Presneto te je otvezla,« mu je pomagal Luka. »Saj te še v opalto ni več.«

»Saj nimam hoditi po kaj,« se je nerodno branil Matic.

»I, no,« je zamahnil z roko Marinček. »Saj vemo, kako je: prileten mož in mlada žena! Še vsaka si ga je dejala pod peto. Tebe tudi.«

France se je pripravil na odgovor s tem, da je izpil. Ali v tistem hipu je vstopil občinski sluga Petrin.

»No, Petrin! Kaj si nabijal?«

Petrin je obstal sredi sobe in pretehtaval obmizja, preden je prisedel.

»Berite!« se je odrezal kratko in sedel k Maticu.

»Berite! Če bi vse brali, kar nam ti venomer nabijaš, odkar je vojska, ne vem, če bi bil krompir do Binkošti v tleh.«

»Veš, Luka, kar ga ti spraviš v zemljo, ga jaz s figo potaknem po Marijinem zvonjenju.«

»Pa ga vsaj na svoje!« se je užaljeni kajzar Luka lotil Petrina.

Petrin ga pa ni poslušal, vstal je in povedal:

»Možje: Lah nam je že napovedal vojsko!«

»Kanalija! Hinavec! To smo vsi vedeli! Preje naj bi ga bili nabili!« je završalo med pivci.

»Možje!« Petrin je povzdignil glas drugič: »Vsi gremo na nabor — do petdesetega leta.«

»Ti tudi!« je zaklical Luka, jezen, da mu je Petrin zavrl prej besedo.

»Jaz tudi! Samo dva dni sem premlad!«

»Utaji jih! Saj tvoja mati ni poznala na pratiko!«

Petrin ga je sršasto pogledal, Matic ga je pa sunil: »Molči, sitnež!« Nato je nali Petrinu kozarec in ga vprašal: »Povej natančno, kako pravi razglas.«

»Razglas črka O pravi tako, da se črna vojska raztegne od 18. do 50. leta. Tisti dan pred Sv. Telesom nam je iti na prebiranje. In še nekaj: s prebiranja pojdejo potrjeni takoj k vojakom. Nič domov, kar naprej. In vsak mora prinesiti seboj: žlico, skledo, čevlje, nahrbtnik.«

»Petrin, ti vzemi seboj še puško; saj imaš tisti turški pihavnik.«

»Luka, tiho,« se je oglasilo več mož nankrat.